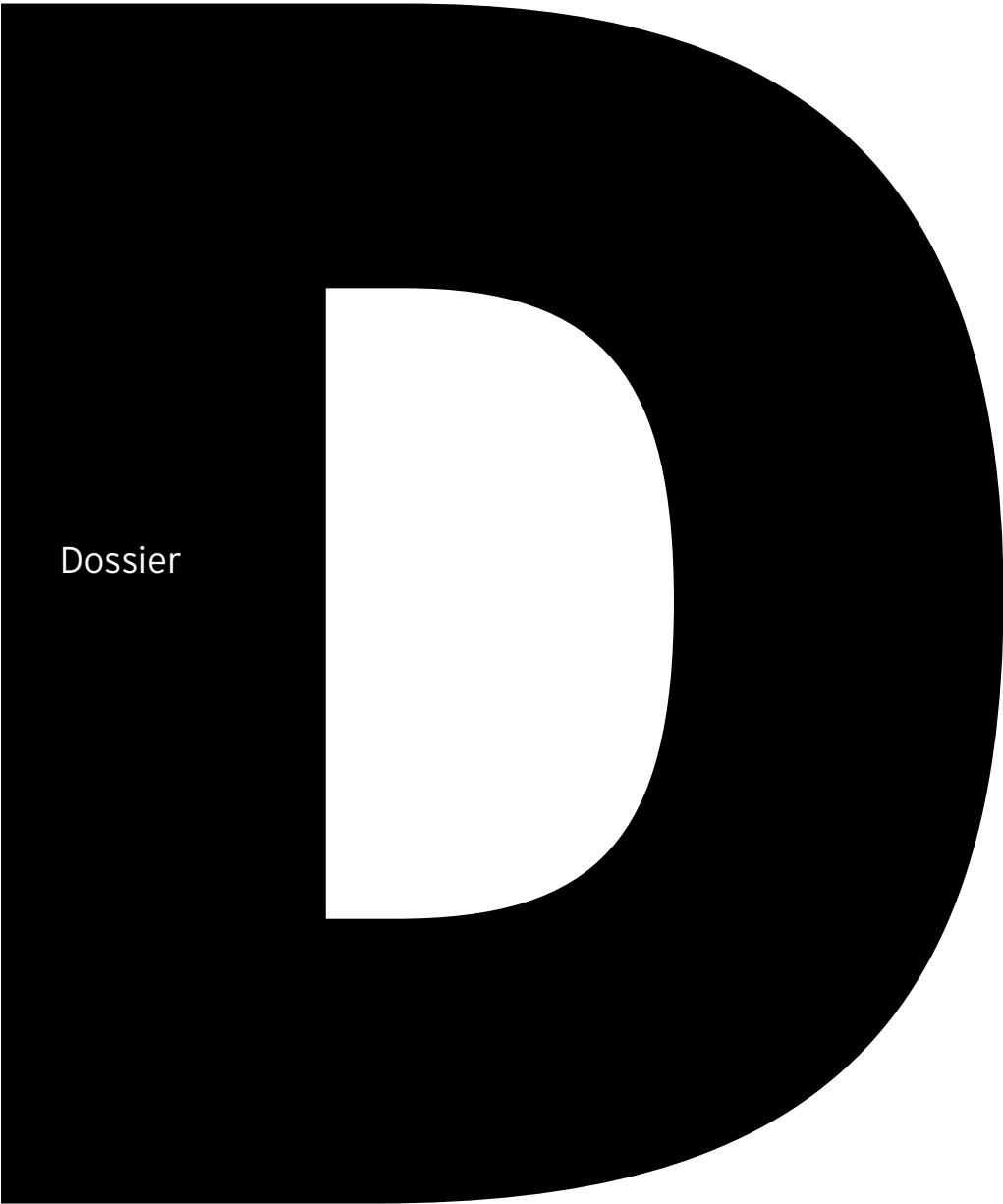
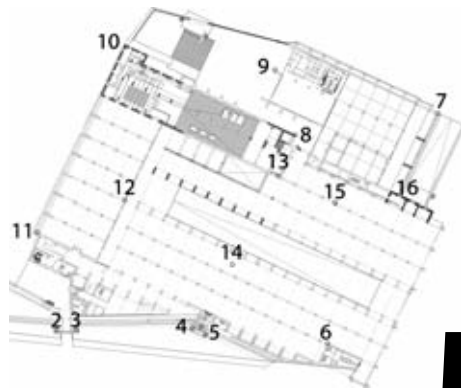
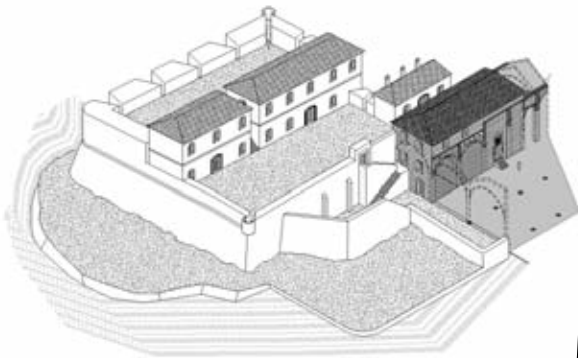

Dossier

Noves metodologies aplicades a l'estudi de les Drassanes Reials de Barcelona

[pàg. 60 Les tecnologies de la informació geogràfica (TIG) i la reconstrucció històrica del conjunt de les Drassanes Reials de Barcelona. Aproximació i perspectives / Vítor M. Cabral Rodríguez] [pàg. 68 Evolució de la imatge de les drassanes de Barcelona / Robert Terradas] [pàg. 88 La documentació integral del patrimoni construït aplicada a l'estudi històric i estructural de les Drassanes Reials de Barcelona. El Portal de la Pau, la Casa de Manteniment i la Casa del Governador / Eloi Castells, Helena Morán i Núria Nolasco] [pàg. 104 Museo Marítimo de Drassanes: levantamiento con escáner láser terrestre, planimetría y modelo 3D / Alejandro Marambio, Juan Corso, Pilar García-Almirall] [pàg. 120 Noves dades, noves perspectives i nous objectius en l'estudi històric de la Drassana Reial de Barcelona / Albert Cubeles i Bonet]

El conjunt de les Drassanes Reials té més de set segles d'història, i en realitat en sabem poc de la funció, l'evolució, la morfologia, etc. El conjunt, com a edifici viu, ha patit intervencions i canvis profunds al llarg dels segles, i ha estat sota la tutela de diferents institucions que, en els seus arxius, conserven dades disperses sobre la història i la funcionalitat de la Drassana com a arsenal, com a caserna o com a fortificació. Així, no hi ha una única font per a l'estudi del conjunt, sinó diverses, i la història oficial del conjunt és molt superficial i farcida de llacunes i errors. Per tant, cal utilitzar el mateix edifici com a font primària i analitzar-lo des de tots els punts de vista possibles.

Durant els darrers deu anys s'han posat en marxa diferents projectes de recerca que tenen com a objectiu acumular

informació i coneixements sobre les Drassanes Reials. Alguns d'aquests projectes suposen un trencament amb l'aproximació tradicional que s'havia fet vers el conjunt. Així, sota l'aixopluc de l'etiqueta «noves metodologies aplicades a l'estudi de les Drassanes Reials de Barcelona», agrupem una sèrie de treballs que tenen en comú el fet de ser aproximacions diferents al coneixement del conjunt, amb l'aplicació de noves eines i nous punts de vista.

Robert Terradas fa un repàs de les metodologies aplicades i aplicables en la restauració del conjunt de les Drassanes Reials, des de la primera intervenció, l'any 1936, fins als treballs en marxa. Reinald González i Francesc Caballé baixen a peu d'obra i presenten la seva aportació des de l'especialitat dels estudis arquitectònics i estructurals, és a dir, des de l'arqueoarquitectura. Vitor M. Cabral presenta la seva tasca en el camp de la implementació de les tecnologies de la informació geogràfica (TIG) en la reconstrucció històrica. També aplica noves tecnologies l'equip de l'ETSAB, com explica Alejandro Marambio, que descriu la modelització 3D del conjunt. Finalment, Albert Cubeles fa una revisió general de les relacions històriques entre la Drassana Reial i la ciutat de Barcelona, però des de nous plantejaments i noves metodologies.